

καθάρισμα

καθάρισμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. καθαρίζω + κατάλ. -μα], το καθαρίσμα· η ενέργεια και το αποτέλεσμα του καθαρίζω·

- **στεγνό καθαρίσμα**, το καθαρίσμα των λεκέδων από ρούχο με βενζίνη: «είναι τέτοιο το ύφασμα, που καθαρίζει μόνο με στεγνό καθαρίσμα»·

- **του 'κανα στεγνό καθαρίσμα**, τον έδειρα άγρια, τον ξυλοφόρτωσα: «να δεις πώς τα ξέρασε όλα, μόλις του 'κανα στεγνό καθαρίσμα!». Από την εικόνα του ατόμου που βάζει κάτω το ρούχο του και το τρίβει επίμονα με τη βενζίνη για να το καθαρίσει από τους λεκέδες.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας